

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

19. søndag i treenigheten – 30. september 2018

Prekentekest: Joh 7,14-17

Lesetekst I: 5. Mos 30,11-15

Lesetekst II: Rom 2,13-16

Er denne læren fra Gud?

Kan man egentlig vite om dette med Jesus er sant? Kanskje alt sammen er oppspinn? Jesus skjønner at noen jobber med slike spørsmål, han kritiserer ikke tvilen, men viser vei ut av den.

Vi har lett for å tenke at «hadde vi bare levd på Jesu tid, hørt ham tale og sett de undrene han gjorde – da skulle det være lett å tro. Men faktum er at Jesus møtte mye vantro i sin tid her på jorden, til og med hans egne brødre som jo skulle kjenne ham veldig godt, tvilte på ham. I kapitlet før dagens tekst metter Jesus fem tusen menn foruten kvinner og barn, i tillegg går han på vannet – men da folk utfordrer ham på å gjøre enda et brødunder, svarer Jesus at det er brødet fra himmelen som er viktigst: «Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungre, og den som tror på meg, skal aldri tørste.» v.35 Mange var begeistret for undrene han gjorde, men de forstod ikke og trodde ikke på det han sa. Og det står altså eksplisitt: «For heller ikke brødrene hans trodde på ham.» v.5 (dog vet vi at Jesu brødre er blant de 120 disiplene som var samlet på pinsedagen. Apgj.1,14)

Kan man vite at det Jesus sier er sant?

Så kommer vi til dagens tekst. Jesus kritiserer ikke dem som ikke tror, men han gir trygg og god veiledning i hvordan man skal takle tvilen. Ikke ved å gå og spørre alle som måtte ha meninger om saken, heller ikke ved å studere skrifter og teologiske avhandlinger - men rett og slett ved å gjøre Guds vilje. «Den som vil gjøre hans vilje, skal skjønne om læren er av Gud, eller om jeg taler ut fra meg selv.»

Så enkelt – men mange vil også si: Så vanskelig!

Hvordan kan man vite hva som er Guds vilje?

Mange har forsøkt å lage detaljerte regler – det er så trygt å vite at man er innafør. Hva som er lov og ikke lov å gjøre på en søndag, for eksempel. Eller røyking, rusmidler, kortspill, hvilke klær man kan gå med og mye mer – er menneskebud som har gjort det enklere for noen, men svært vanskelig for andre. Det fortelles at for mange år siden var det et møte mellom frelsesarme-kvinner fra Danmark og USA – og at da de danske frelsesarmedamene så hvor sminket frelsesarmedamene fra USA var, ble de så forskrekket at sigarene falt ut av munnen på dem..

I jødisk tradisjon er også problemstillingen godt kjent. Det finnes hundrevis av detaljerte regler bare omkring hvordan sabbaten skal overholdes, og det sies med et glimt i øyet at hvis alle jøder i verden overholder samtlige regler to sabbater på rad, ja, da kommer Messias. Svært mange av disse reglene var kjent allerede på Jesu tid, og Jesus ble selv anklaget for å bryte noen av dem. Så hva innebærer det å gjøre Guds vilje?

«Hvilke gjerninger er det da Gud vil vi skal gjøre?» spør folk i kapittel 6, og Jesus svarer: «Dette er den gjerning Gud vil dere skal gjøre: Tro på ham som Gud har sendt.» (Joh 6,29) En annen gang

prøver de å sette fast Jesus ved å utfordre ham på hvilket bud det er viktigst å holde.

«Mester, hvilket bud er det største i loven?» Han svarte: «*‘ Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.’* Dette er det største og første budet. Men det andre er like stort: *‘ Du skal elske din neste som deg selv.’* På disse to budene hviler hele loven og profetene.» Matt 22,36-40

Vi trenger altså ikke å henge oss opp i detaljene; hvis hjerteforholdet er riktig overfor Gud, vil det andre komme av seg selv. Selv de skriftlærde undret seg over hvor godt Jesus svarte for seg. Senere i Johannesevangeliet ser vi at Jesus stadig oppfordrer tilhørerne til å leve i forsoning, bønn og kjærlighet. I kapitlene 13-17 gjentas det til stadighet.

«Et nytt bud gir jeg dere: *‘Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre.’*» Joh 13,34-35.

Det er ikke en teori Jesus ber om tilslutning til – det er et liv å leve, en gudsrelasjon som er gjennomgripende. Kjærligheten er kjennemerket på den som tror, på den som gjør Guds vilje. Å først ta imot Guds kjærlighet og Guds forsoning, og slippe dette budskapet til i hjerte og sinn, da kan vi ikke annet enn dele det viktigste og beste i verden også med andre.

Hvilken høytid er løvhyttefesten?

Jesus var jøde. Hvert år fra han var bitteliten gutt feiret de påske, pinse og løvhyttefest – de tre store høytidene. Under løvhyttefesten laget de løvhytter som de bodde i denne uka, for å minnes hvordan de levde under vandringen i ørkenen, i enkle telt på nomadisk vis, men Gud var også der – en skystøtte om dagen og en ildstøtte om natten fulgte og beskyttet dem. Gud var ikke fjern. Gud tok bolig blant dem – ja, Gud bodde i telt (tabernaklet) sammen med dem. Han var altså ikke en distansert Gud som stod ved utkanten av ørkenen og vinket og ønsket lykke til; han gikk sammen med dem gjennom ørkenlandskapet. Dette feires hvert år under løvhyttefesten – i tillegg til takken for høstens grøde.

«Guds rike er kommet nær», sa Jesus flere ganger ved starten av sin gjerning. Her viser han hvordan Guds rike kan fortsette å være nært, også etter at han har dratt tilbake til Faderen.

[Klikk her for å lese mer om Jesus og løvhyttefesten](#)

[Vil du lese mer om hvordan dette kan feires i menigheten, klikk her](#)

[Vil du lese mer om hvordan dette kan feires i hjemmet, klikk her](#)

Salmeforslag:

Guds kirkes grunnvoll ene NoS nr.537

Himmelske far, du har skapt oss NoS nr.712

Av Jorunn Andestad Langmoen

Ungdomsskolelærer, tidligere assisterende generalsekretær i Den Norske Israelsmisjon

jorunnandlang@gmail.com